

תורה אור השלם

1. וְסִמְךָ יְדוֹ עַל רָאשׁ קָרְבָּנוֹת שְׁחַתּוֹ פֶּתַח אָהָל מוֹעֵד וּרְקָנוֹת נְבִינָה אֲחָרֶן הַלְּתָנִינָה אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סְכִיבָה: וַיָּקֹרֵא בָּבָרָךְ לְפָרְבָּר לְמַעֲרֵב אַרְכָּעָה לְמַסְלָה שָׁנִים לְפָרְבָּר: דָהֶא צוֹ יְהָ

הגהות הב"ח

(א) רשות ד"ה ווילוי לדין וכו'
המחלימים דלפניהם דכתיב בקהל
קامل משמע צדדין ולא צידי
צדדין [ופ"ה] וצ"מ ע"ק
ו[ק]

שינויים נומחאות

במאן סמויות קבועות כorzoot מושגoot

בנין הרכבת לרוסיה המזרחית, נרכשו אדמות מרוסיה, ובעיר נבנה תחנת רכבת
הברזל רוסיאני. מיל' קמראלי מ"ק צמד מנהן קרלוי דמיימי לפון מק"י
כמלו' קמיפרגו. דהמם רבינו חילענול למלכיה מיניס דקרלה נספונן לוטטין:

שלמים שהחטן קורם פתיחת החיבך. מפה לסת צפ'יק דעילוין
 (נ'). (ב') וצפ'יק המכלה (ממחות דג מט') : **הוּא עצמו**
 אין נעשה **אל לא בפתחה** בפתחה. סאיילון מסמכת **עבוי נקייעות**
 געעלמען צלע יסמכלו צפיכל צונע טהיר לא מטוס דלי טהיר טהיר

במאן קא מיפלני תנא קמא סבר תלתה קראי
כתיבי חד לגופיה דנבייע פתח אהל מועד
וחוד להכשיר צדדין וחד לפסול צידי צדדין
וצפון לא איצטראיך קרא ור' אליעזר סבר חד
לגופיה דנבייע פתח אהל מועד וחוד להכשר
צפון וחד להכשיר צדדין וצדדי צדדין לא
איצטראיך קרא מאן שנא הכא דכתיב פתח
אהל מועד ומאי שנא התם דכתיב לפני אהל
מועד קמ"ל¹⁶ כדרב יהודה אמר שמואל¹⁶ דאמור
רב יהודה אמר שמואל¹⁶ שלמים שוחטן
קודם שיפתחו דלחות ההייל פסולין שנאמר
וישחטו פתח אהל מועד בזמנן שהוא פתוח
ולא בזמנן שהוא נועל איתמר נמי אמר מר
עוקבא בר חמא אמר רבי יוסי ברבי חニア
שלמים שוחטן קודם שיפתחו דלחות ההייל
פסולין שנאמר וישחטו פתח אהל מועד בזמנן
שפחתה ההייל פתוח ולא בזמנן שהוא נועל
במערבא מהני הבי אמר רב יעקב בר אהא
אמר רב אשיש שלמים שוחטן קודם שיפתחו
דלחות ההייל פסולין ז¹⁷ ובמשכן קודם
שייעמדו לויים את המשכן ולאחר שיפר��ן
לוים את המשכן פסולים פשיטא¹⁸ מוגף כנעול
דרמי יילן מאן א"ר זירא¹⁹ והוא עצמו אין
געשה אלא כפתח²⁰ פתח גובהה מאן ת"ש
דרתניא²¹ ר' יוסי בר' יהודה אומר שמי פשפשין
היו בבית החליפות וגובהה שמנה כרי
להכשר את העורה בולה לאכילת קרש
קדשים ולשחיתת קדשים קליים מאן לאו
דאיכא קמיהו שמנה לא דגבהו נינחו
שמונה מיתיבי²² כל השערים שהוו שם גובה
עשירים אמה ורוחבן עשר אמה פשפשין
שעני והאיכא צדדין ז²³ דמעיל לו בקרן
זווית אחריו בית הכפרות מאן תא שמע דאמור
רמי בר רב יהודה אמר רב לול קטן היה
אחרוי בית הכפרות גובה ז²⁴ שמונה אמות
כדי להכשר את ז²⁵ העורה לאכילת קדשים
קדשים ולשחיתת קדשים קליים ז²⁶ והיינו דכתבי²⁷
שנים לפני בר ז²⁸ מאן לפר בר אמר רבנה בר רב
שילא במאן אמר כלפי ז²⁹ בר א"ר יהודה
אמר שמואל¹⁶ איז חיבצין ממשום פומאה אללא על

ולמונרכ ג'טפון וטלרואס נציגו
והלו עני פפסצין מכתיבין כל
משמעות פנוי. ולJKLMן פיריך ה'ם
קם'ג' ר' המתלה לדלקיללה מוי' בעילם
היללא: "כ'ג' מאי נטו דהיליא
תל גבוס צטמאנה וס'ג' גוצטה
גונצן צל פטחיס ח' הטעות: פפסצין
מכתיבין נינקה וויליה הולג' ניגו
לדרין. סיינו היי סצין
כומל הווא נוכותן בצעורה
טלרואס ונפפון דטו' הָא
הויל' הומט פטחיס ווילג'
ולג' הווא מוקטם הטעות פונה ניגפון ומוקטמו למונרכ ווילג'
טרפה אלה פיש היי סצין עד חממת טעולה למונרכ כו:
ל אטולרה כטלה: נוּג' מאין חלון פטום מן לתה סחומי
דרכיג' איטס נפער צב. (צפקן עולות) (ד'ה כ' מס' חמטע
טפמטען וקהלמר עני זומלייס געמעיז' נעלב: וסיינו הומו נוּג'
הומולו כל כותלי טאלל וקדץ' ס' קידזין מאוש
הייז הולג' האן ננטם מטור קיק' חלן טעולה ווילג'

נֶחָ אַבְגָּ מִי פְּלָקָה מִשְׁמָנָה
וְמִשְׁמָנָה קָלָא כָּ :
נֶטֶן דִּמִי פְּסָרְמָנָה נִתְמָה
קָרְמָוִהָה קָלָא כָּ :

* * *
מוסך ר' ש'

שללים טהורה. חיקום קול
טפחתם דלעת טענן פמלון
בצערם (ב). בזין צד' חטף תון תל
בצערם, צכס וגוינו מלכיש לא
ענער (אלא אונער) (ב), שי' פששנין.
פְּסָמֵם קָרְמָוִהָה קָלָא כָּ :
טְבָנָה קָרְמָוִהָה קָלָא כָּ :

יש' לח' נוֹנָה וְהַדְרָה דְּלָוִים כָּ :
אלְאַבְגָּה קָה לְבָנָה נִמְלָטָה
קָרְמָוִהָה קָלָא כָּ :
וְגַם לְבָנָה נִמְלָטָה
קָרְמָוִהָה קָלָא כָּ :
קָרְמָוִהָה קָלָא כָּ :
לְלָבָן הַרְמָה
קָרְמָוִהָה קָלָא כָּ :
(טווין כ')

שיטת מקובצת

לפנֵי סְמִלָּה, וְכֹמוֹ סְמָקָן צְסֶוּגָרִי

ס א מ"י פ"ג מלכמת גיט
סגנמיה סלכלה :
סא ב מ"י פ"ג מלכמת גיט
סגנמיה סלכלה עופק ופלק' :
מלכמת מעש"ק סלכלה :
סב ג דהו מ"י פ"ג מלכמת
גיט סגנמיה סלכלה :
סג ז מ"י פ"ג מלכמת פסק"ה
סלכלה עופק ופלק' ד מלכמת
מעש"ק סלכלה :
ה

תורה אור השלם

- הנערת מפה יאלון
אחרון ובו מותע האבל
- בתקופם שוד בחרט אל תלמיד
אלבלון וירא, ו ס
- בשלוט על השרטת
אל מול שום תלמיד לא היה
ואות לתלמיד אשר בסל
ונפלמים אנטר צויה לאמר
אחרון ובו יאלון
וירא, ו לא
- אם גדר או דרב זבח
קרבנו ביום הקדש וזה
אלל מונחתה ותודה מורה
וירא, ו ס

מוסך רש"י

החולנות. צמומה יוציאו, ונוט לארח הרים נוגה כלביס, ותבג' עדווי צבעים של מרכן סיב, סאטס דמלפץ טעם גמלרין מפי אמרולויס (פומראן): לדם שנכספל בשקיינת החמה. לדענו מהי לזרקן כלביס בז'יז' זומן את צבי טרלון לאקריך וגוי ולמר נקסן נז'יז' (נזהר כ ב):

קדשי שעה אני. למת
ומפתחה ה' נט
מןין לדם שנפלו בשקי
ניש פליטה בדרכם סמו^ת
בכמכת מלחמות [^{א'} (ד' נא):]
טומחות למוות צולג מתקדשו
וזחלו ליט ומומים שמתקדשים
ן בזעקות (^{ד'} יד): ס"ג

אורך מאה ושמונים ובעל רוחם מהן
וישלים וחמש תני תנא קמיה דרב נחמן
א"כ העורה היהת א"כ פ"ז על רוחב קל"ה אמר
יליה הבי אמר ל"ז אבא בן נון זה הניתן נכסין
לשם ואוכלין שם קדשי קדשים ושוחטין שם
קדושים כלם וחיבין משומס טמאה למумוטי
ממא依 אילימא למוטטו חלונות דלתות ועובי
החוונה התניא בחולנות ועובי החוונה לפני
ואלא למוטטו לשבות ואין בניות בחול
ופתוחות לקדש והתניא תוכן קודש מדרנן
ודואיריתא לא והתניא לשבות בנויות נכסין
בחול ופתוחות לקדש מנין שהכהנים נכסין
אחת אמר רבא לא' לא' לא' לא' לא' לא' לא' לא'
ושווחתין תניא נמי אין חיבין בשלה מא אין
החוונה ריבת החירות הרבה אצל אכילה
טומאה לא והתניא לשבות הבניות לחול
ופתוחות לקודש כהנים נכסין שם ואוכלין
קדשי קדשים ואין שוחטין שם קדשים
קלים וחיבין משומס טמאה לאו אמרת אין
שוחתין תניא נמי אין חיבין בשלה מא אין
שוחטין בעינא בוגר הפתחה וליבא אלא אין
חייבין אמרו וליטעיך אין שוחטין מי לא
עסוקין דאי' שאחיטה בוגר הפתחה דאי'
שחיתם בוגר הפתחה תניא אין שוחטין משומס
דלא קדיש תניא נמי אין חיבין ולאכילה לא
בעינן בוגר הפתחה והתניא רבי יוסי ברבי
יהודה אומר שני פשבשיין היו בבית החלפות
גבוהן שמונה כדי להכשיר את העור להאכילה
קדשי קדשים ולשחיתת קדשים כלים אמר
רוביניא סמי מכאן אכילה והכתיב בשלו את
ההברשות פתח האهل מועד ושם תאכלו אותו קדשי
שעה שאין: אמר רב יצחק בר אבודימי
לדם שנופל בשקיעת החמה שנאמר
בבום הקריבו את ובחו אבל בום
שאתה זבח אתה מקריב ביום שאיתך
זובח אי אתה מקריב האי מביע לך

שיה ווֹרֵךְ קָפֶ"ז עַל כּוֹמֶת קָלָי"ה כְּדַמְנָה
לְמִעוּמֵי אֲגַמֵּס נְלִיכָתָה קְבִינּוֹת חֹוֹה לוֹ
כְּקַדְוָתָה עַוְלָה בְּשִׁירִי מִנְחָה וְצִבְעִירִי סְלִפְגָּעָה
בְּאָן מְתָא שְׁמוּרָה וְצִבְלִיכָּה קְבִיעָה כְּלִמְמָה
מִי סְנָדָה קְמִיסָה דְּרִיכָה מְחַמֵּן כָּל קְעֻזָּה
קְיָםָה וּוֹרֵךְ קָפֶ"ז עַל כּוֹמֶת קָלָי"ה מְהֻרָה
יְהָה קְבִיעָה לְאָנָה כָּוֹן: וְאַוְלָנוּ אָס
דָּשָׁה נְפָלָן

ה) מִדְרוֹת רַבִּי יְהוָה, ג) פְּמָשָׁה ג; ג
ו) מִשְׁעָנָה כָּבֵד יְהוָה מִשְׁעָנָה כָּבֵד
וְיְהוָה, ד) מִזְבֵּחַ כָּבֵד יְהוָה כָּבֵד
ה) יְהָיָה לְקַרְבָּן, ג) נְעָלָה כָּבֵד
כ; ג) נְקַרְבָּן מִזְבֵּחַ, ט) זְעִיר
מִי סְמָךְ לְאָהָרָן דָּשָׁה מִי, פְּמָשָׁה
א. דָשָׁה יְהוָה, מִזְבֵּחַ מִמְּמָה כ:

שינויי נומחאות

שיטה מקובצת